

dette. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Boos) vilde paa ingen Maade erkjende, at mine Udtalelser igaar vedrørende en mere udstrakt Myndighed navnlig for Politimesteren med Hensyn til Anklagen var velbegrundet. Jeg til-
 lod mig igaar at sige, at Grunden, hvorfor jeg ønskede, at Politimesteren fik en større Paataleret, end der var indrømmet ham i Udkastet, var netop, for at lægge større Ensartethed, større Styrke ind i Anklagen. Nu er Sagen den, at efter Udkastet skal Politimesteren have Efterforskningsvirksomheden; han kan ogsaa fortsætte denne, lige til det kommer til den egentlige Paatale, forudsat at det er en Politiforfeelse, som han ifølge Loven kan paatale, altsaa en mindre væsentlig Forfeelse, men kommer Tilfældet ind under den Kategori, at det ikke er en Politiforfeelse, men en mindre betydelig kriminel Forbrydelse, som efter Lovudkastets § 7 skal afgjøres ved Underretten, saa skal han afgive Sagen til Anklageren. Der er altsaa en Afbrydelse. Han kan ganske vist ogsaa rette Begjæring om Forundersøgelse i disse Sager til Undersøgelsesdommeren, der jo i Reglen vil være den Samme, som skal paadømme Sagen ved Underretten, men naar Forundersøgelsen er sluttet, skal Politimesteren træde helt tilbage, afgive Sagen til Anklageren, og kun, forsaavidt denne fordrer yderligere Undersøgelse af Politimesteren, skal han komme ham tilhjælp. Det er paa dette Punkt, at jeg savner den tilstrækkelige Enhed i Politiforvaltningen, og jeg tror, at det vilde være en Forbedring i den Retning, naar man opstiller den Regel, at Politimesteren ikke alene skal efterforske og paatale de almindelige Politiforfeelser, men til lige skal være den, der begjærer Forundersøgelsen, og forsaavidt Forfeelsen ikke er af større Betydning, end at den kan paadømmes ved Underretten, den, der har at varetage de fiske Interesser. Det er Noget, som ingenlunde er ukjendt andetsteds, at man har Politifiskaler. I mange Tilfælde kan Politimesteren være meget dygtig som Politimester, men han egner sig maasse ikke til at udføre netop det Hverv, som Fiskalen skal udføre ved Underretten; nu vel, saa tager man en Politifiskal. Men hvad jeg sætter Pris paa, er, at der bliver Enhed i Politiforvaltningen, og denne kan ikke opnaas, naar en Politimester dels som Politimester staar i Virkeligheden under Amtmanden, og dels i den Del af Undersøgelsen, der skal afgives til Statsanklageren, staar under ham; der kommer først Enhed tilveie, naar man trækker Grænsen for Politimesterens Paatalemyndighed efter § 7 i Udkastet der, hvor Underrettens Kompetence ophører. Jeg udsprer denne Tanke noget videre dog blot som en Henstilling i Enhedens Interesse, idet jeg paany fremhæver, at Politimesteren staar under Amtmanden. Vi maa jo tænke os bort fra den nuværende Amtmandsinstitution og de nuværende Amtmænd, og tænke os Amtmandsinstitutionen

maasse som noget helt Andet, end den er nu, og hvad var da naturligere, end at man lod det gaa videre, at man lod Amtmandsinstitutionen blive noget Andet, end den nu er, i Anklagens Interesse, saa at det blev Amtmanden, der skulde føre Anklagen videre ind for Landsretten? Det kan jo gjerne være, at de nuværende Amtmænd vilde finde det høist besynderligt og vilde være noget uvante til en saadan Virksomhed, men jeg taler jo slet ikke om de nuværende Amtmænd, ligesaa lidt som jeg taler om de nuværende Politimestre eller om de nuværende Dommere, thi det bliver jo tilbøls ganske ny Kræfter, der ville komme til at træde i Funktion, naar Udkastet engang bliver til Lov. Jeg ser ikke Andet, end at det vilde netop bidrage til Enhed i Undersøgelsens videre Gang for Landsretten, naar den øverste Myndighed i Landsretskredsen, som bliver Amtmanden, er den, som i de Tilfælde, hvor Paataalen ikke tilkommer Politimesteren, træder til og paataler for Landsretten. At han da i paakommende Tilfælde selvfølgelig ogsaa maatte have en fiske Assistance, tror jeg, jeg udtalte igaar, og det er selvfølgelig ogsaa min Tanke.

Da jeg nu har Ordet, vil jeg dog gjøre et Par Bemærkninger, der navnlig ere foranledigede ved de Udtalelser, der nu fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Boos) til Forvar for Rævningsinstitutionen. Jeg til-
 lod mig igaar at sige, at jeg i det Væsentlige stod paa det samme Standpunkt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestab), hvad denne Del af Forslaget angaar. Jeg forstaar meget godt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, som har den Overbevisning, at det virkelig er saa stort et Gode at faae Rævnings, kan finde Forvar for denne Institution, hvor Andre, der have en fra ham afvigende Grundopfattelse, ikke kunne finde det. Det, der her maa bevises, naar der er Spørgsmaal om Rævnings Tilstedelighed eller ialtsald om det Rigtige i, at man i et Forslag til en Kriminalproces optager Rævnings, er deres Nødvendighed og ikke deres Hensigtsmæssighed, og jeg har ikke fra det ærede Medlem endnu hørt noget Bevis for, at Rævningsinstitutionen var nødvendig, ialtsald i den Form, hvori den fremtræder her, og i den Form, hvor jeg erkjender, at den er europæisk anerkjendt. Vil man argumentere fra, at Friheden, som det ærede Medlem sagde, fordrer, at Folket deltager i Retspleien, vil jeg være enig med ham deri, jeg erkjender det, jeg mener, det er berettiget, og den Udvikling, som det ærede Medlem fremkom med, idet han paaviste, at det var det Gamle, som kun Tidernes Ugunst havde bragt os bort fra, accepterer jeg, men dermed er det ikke beviset, at Rævnings just i denne Form skulde være nødvendig, thi, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds igaar meget rigtig fremhævede, denne Folkets Deltagelse i